

har været en Glæde for dem, der har taget sig af Sagen; for hvad er morsommere at virke for end for Ungdom og Haab og Arbejdsdygtighed og Mod. Bestyrelsen har døbt den nyfødte Forening „Hegnet“ i Forhaabning om, at den maa kunne hegne og skærme sine Medlemmer lidt mod Livets Storme og Genvordigheder. Gid Haabet maa blive til Virkelighed! Endnu vil jeg blot fortælle Dem, at den lille Pengesum, som man, helt fraset Kvindernes Bygnings indsamlede Kapital, nu anvender til Paabegyndelsen af Hjælpeforeningen „Hegnet“, er skænket i Fjor af fire af Komiteens Medlemmer; det var Overskuddet af en Orkideudstilling, der var foranstaltet med et saadant praktisk Formaal for Øje. Jeg nævner dette blot for at vise, hvorledes den ene Idé afføder den anden, og gid saaledes bestandig nye Tanker og Handlinger vil lægge Sten paa Sten af det vordende Kvindernes Hjem, lige til det staar færdigt engang som et Vidnesbyrd om, at Kvinderne er en dygtig og værdifuld Halvdel af vort Folk.“

Derefter oplæste Fru Louise Hansen Lovforslagene til den paatænkte nye Forening og opfordrede de tilstedeværende til at indmelde sig, hvorefter der endnu samme Aften indmeldte sig saa mange, at Foreningens Oprettelse var sikret.

Den 1. Februar indviedes den nye Forening. Medlemmerne, hvis Antal nu er omtrent 300, vare mødte fuldtalligt i de festligt pyntede Klublokaler, som Foreningen foreløbigt har lejet i St. Kongensgade 31. Efter at en Festmarsch af Professor J. P. E. Hartmann havde anslaaet den harmoniske Tone, som man ønsker vil komme til at raade inden for Foreningen, bød Fru Emma Gad — paa Bestyrelsens Vegne — Velkommen, idet hun særlig betonedes, at man haabede, at dette Fristed efter Dagens Arbejde maatte blive et kært og godt Samlingssted, ikke blot for alle de enlige Kvinder, der kan trænge til at mødes med andre i hyggelige Forhold, men ogsaa for dem, der have deres Hjem ude i Byen, fordi ogsaa de vil kunne styrke deres Stilling og udvikle deres Horisont ved Samarbejde med deres Kollegaer.

Derefter sang man en i Dagens Anledning forfattet Sang, hvori de Kvinder, som have deres Gerning ude i Livet, bødes velkommen i dette „Hjem“. Hr. Grosserer Illum fremhævede, at der længe havde været Trang til en saadan Forening, eftersom de kvindelige Handels- og Kontoristfolk nu udgøre ca. Tredjedelen af samtlige Handelsfunktionærer i København. Han takkede de Damer, der havde rejst Sagen, og udbragte et af brillante Hurraer besvaret Leve for den nye Forening. Til et Glas Vin udbragtes endnu adskillige Skaaler, et Medlem af Hegnet bragte en Tak for det Ar-